

Arrest

nr. 273 495 van 31 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar moeder Roujin ZOURO en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat N. EL JANATI en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij is geboren in 2018 in België.

De verzoekende partij dient op 14 februari 2020 een eigen verzoek om internationale bescherming in.

Wegens haar jeugdige leeftijd wordt verzoeksters moeder gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna het CGVS) op 9 september 2021, bijgestaan door een tolk die het Koerdisch machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

Op 5 oktober 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna de commissaris-generaal) de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de bestreden beslissing.

“A. Feitenrelaas

Je moeder RZ [...] is afkomstig uit Derik - Malikiya (Syrië). Ze heeft door haar huwelijk met uw Turkse vader zowel de Syrische als de Turkse nationaliteit. In 2015 verslechterde de algemene situatie in Nusaibin, de plaats waar uw familie woonde. Hun huis werd midden 2016 geraakt bij bombardementen door de Turkse staat die in gevecht was met Koerdische strijders. Ze werden ontheemd en dienden hun huis te verlaten. Je familieleden verbleven in Kiziltepe en in april 2018 verlieten ze het land. Je twee oudste zussen bleven omwille van financiële redenen achter in Antalya in Turkije. De rest van je gezin reisde met behulp van smokkelaars. Toen ze Roemenië binnenkwamen werd je vader opgesloten in een gesloten centrum op verdenking een smokkelaar te zijn. Ze geloofden niet dat je vader, moeder, broer en zussen een gezin waren. Je moeder, broer MB [...] en zussen FB ([...]), IB [...] en GB [...] werden naar Bulgarije teruggestuurd. Ze kregen daar een internationale beschermingsstatus toegekend in juli 2018. Ze woonden er echter in slechte omstandigheden in het opvangcentrum van Harmanli. Twee maanden later, toen ze reisdocumenten kregen, besloot je moeder Bulgarije te verlaten. Je moeder, broer en zussen kwamen in België aan op 29 september 2018 en dienden hier een verzoek tot internationale bescherming in op 1 oktober 2018. Op 9 oktober 2018 werd jij hier geboren. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van jouw moeder ook in jouw naam als vergezellende minderjarige ingediend.

Op 26 juli 2019 werd door de Commissaris-generaal beslist jouw moeders verzoek niet-ontvankelijk te verklaren daar ze reeds in een lidstaat van de Europese Unie, i.c. Bulgarije, een internationale beschermingsstatus had verkregen. Ze diende een beroep in bij Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) tegen deze beslissing. De RvV bevestigde de beslissing van het CGVS op 8 januari 2020.

Je moeder diende een verzoek om internationale bescherming in jouw naam in op 14 februari 2020. Tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van jouw verzoek haalt je moeder aan dat ze bij aankomst in Bulgarije werd opgepakt en gedurende twintig dagen in een gesloten centrum werd opgesloten. Ze beweert dat een rechter ermee dreigde haar gedurende een jaar op te sluiten en haar kinderen van haar af te nemen indien ze haar reis door de Europese Unie op illegale wijze zou verderzetten en zou worden gerepatriëerd naar Bulgarije. Je moeder verklaart tevens dat de Bulgaren niet blij waren met de komst van vluchtelingen naar hun land, hetgeen tot discriminatie leidde. Verder verklaart ze dat ze twee weken na het verkrijgen van haar beschermingsstatus het opvangcentrum diende te verlaten. Ze vond geen huisvesting en verbleef gedurende een maand op straat. Uiteindelijk vond ze een hotel waar ze mocht blijven overnachten. Je vader verblijft momenteel in Turkije. Daar werd hij in elkaar geslagen door zijn werkgever die hem weigerde uit te betalen voor het werk dat hij verricht had. Tot slot wijst je moeder nog op de moeilijke levensomstandigheden in het opvangcentrum in België.

Ter staving van je verzoek legt je moeder een kopie van je geboorteakte voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit en werd geen persoonlijk onderhoud van jou afgenomen. Er werd in het persoonlijk onderhoud van je moeder RZ ([...]) gepeild naar de redenen waarom in jouw naam een verzoek om internationale bescherming werd ingediend. Bovendien heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je advocaat die tevens in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer “de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen.”

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek. Aangezien je moeder een internationale beschermingsstatus toegekend kreeg in Bulgarije, diende te worden nagegaan of zij (of wat dat betreft, haar gezin) er niet langer over actuele en toereikende

bescherming zou beschikken. Eventuele problemen die jullie zouden ondervinden in Turkije of Syrië (de landen waarvan je moeder over de nationaliteit beschikt) zijn dus irrelevant. De exacte motivering hieromtrent staat duidelijk weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van je moeder in het kader van haar verzoek (zie beslissing CGVS en arrest RvV dat aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat deze zelfde motieven in jouw hoofde wel een apart verzoek rechtvaardigen.

Je moeder legt in het kader van jouw verzoek bovendien verklaringen af die tegenstrijdig zijn met haar verklaringen ten tijde van haar eigen verzoek. Ze beweert nu plots in Bulgarije een periode op straat te hebben geleefd na vruchteloos op zoek te zijn geweest naar andere huisvesting wanneer ze het opvangcentrum diende te verlaten (CGVS p.6). Tijdens haar eigen verzoek verklaarde je moeder echter kosteloos in het opvangcentrum te hebben verbleven, ook na de toekenning van haar beschermingsstatus. Ze beweerde toen expliciet nooit op zoek te zijn gegaan naar andere huisvesting (CGVS 18/19449 p.2, 12). Voorts verklaart je moeder nu plots het slachtoffer te zijn geweest van verschillende discriminatoire incidenten en te vrezen dat haar kinderen van haar zouden worden afgenomen (CGVS p.5-7). Nochtans gaf je moeder ten tijde van haar eigen verzoek aan nooit persoonlijk problemen te hebben gehad met de Bulgaarse bevolking, noch met de Bulgaarse autoriteiten (CGVS 18/19449 p.12). Aan de huidige verklaringen van je moeder kan dan ook geen geloof worden gehecht.

Het is voorts opmerkelijk dat enkel in jouw naam een verzoek om internationale bescherming ingediend werd, zonder dat je moeder in eigen naam een nieuw verzoek indiende (CGVS p.5). De vaststelling dat je moeder er tot op heden niet voor koos een nieuw verzoek in te dienen ondermijnt dan ook de ernst van jullie voorgehouden problemen en doet ook het vermoeden rijzen dat je moeder de mogelijkheid om haar minderjarige kind een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen gebruikt ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Wat betreft het argument van je moeder dat haar verblijfsvergunning verlopen zou zijn in Bulgarije (CGVS p.4, 7), dient te worden gewezen op het feit dat overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar zijn. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS dan ook van mening dat na onderzoek van de elementen in jouw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat jouw moeder werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die haar werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat haar status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van haar status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat ze niet zou kunnen terugkeren naar Bulgarije, of dat, mocht dit het geval zijn, haar verblijfsvergunning die verband houdt met haar status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Wat betreft jouw status of verblijfsregeling, in geval van terugkeer naar Bulgarije, kan worden verwezen naar artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), dewelke stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden. Hieruit volgt géénszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EUlidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn.

Dit betekent dat hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaken in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient jouw moeder zich met betrekking tot de mogelijkheden in jouw hoofde in Bulgarije dan ook te beroepen op de geëigende procedures die haar naar Bulgaars recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die ze hieromtrent heeft aldaar te doen gelden.

De levensomstandigheden in het Belgisch opvangcentrum doen niet ter zake, daar je nood aan bescherming wordt beoordeeld ten opzichte van Bulgarije.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

Ook de verzoeken om internationale bescherming van jouw zussen FB ([...]), IB ([...]), GB ([...]) en broer MB ([...]) werden eerder al niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

De verzoekende partij betwist dat ze dezelfde vrees als haar moeder aangevoerd heeft. Ze geeft aan dat ze in 2018 geboren is en dat ze nooit naar Bulgarije gegaan is. Ze stelt dat ze geen identiteitsdocumenten heeft. Voorts stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij diende rekening te houden met de situatie van minderjarigen en erkende vluchtelingen in Bulgarije, maar dat deze analyse niet uitgevoerd werd.

Ze citeert ook uit een verslag van de Raad van Europa van maart 2020.

3. Beoordeling

De commissaris-generaal nam de bestreden beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer “de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten”.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: “De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Deze “eigen feiten” in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk “nieuwe elementen of feiten” te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (“Practical Guide on Subsequent Applications” van december 2021 van EASO, p. 44).

Op 1 oktober 2018 dient de moeder van de verzoekende partij in België een verzoek om internationale bescherming in. De verwerende partij neemt op 26 juli 2019 een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat de moeder van de

verzoekende partij over internationale bescherming in een EU-lidstaat, *in casu* Bulgarije, beschikt. Tegen deze beslissing dient de moeder van de verzoekende partij beroep in bij de Raad. Bij arrest van 8 januari 2020 met nummer 230 917 wordt het beroep verworpen. Op 9 oktober 2018 werd de verzoekende partij geboren. Ze dient op 14 februari 2020, in eigen naam, een verzoek tot internationale bescherming in.

Volgens artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt een persoon die een verzoek om internationale bescherming indient, vermoed dit verzoek ook in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdelingen over wie hij het ouderlijk gezag uitoefent. Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing wordt genomen met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming. In de beslissing met betrekking tot de moeder van de verzoekende partij, wordt, wat betreft de in België geboren verzoekende partij, enkel aangegeven dat de verzoekende partij in België geboren is. Uit de eerdere beslissing genomen in het beschermingsverzoek van haar moeder kan bijgevolg niet blijken dat rekening werd gehouden met feiten eigen aan de individuele situatie van de minderjarige verzoekende partij, met name het gegeven dat zij zelf geen internationale bescherming of verblijfstitel heeft verkregen in Bulgarije. In 's Raads arrest van 8 januari 2020 inzake de moeder van de verzoekende partij blijkt niet dat rekening werd gehouden met de feiten eigen aan de individuele situatie van de minderjarige verzoekende partij, waaronder het gegeven dat zij geen bescherming of verblijfstitel in Bulgarije heeft.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij als dusdanig niet betwist dat de verzoekende partij actueel geen internationale bescherming geniet in Bulgarije of in een andere EU-Lidstaat. Dit wordt evenmin door de verwerende partij ter terechtzitting betwist. Er wordt in de bestreden beslissing in hoofde van de verzoekende partij geen toepassing gemaakt van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan het verzoek om internationale bescherming van haar moeder niet-ontvankelijk werd verklaard omdat zij reeds internationale bescherming geniet in Bulgarije.

In essentie wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat haar moeder, gelet op artikel 23 van Richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna Kwalificatierichtlijn), zich, wat haar in België geboren kind betreft, moet beroepen op de geëigende procedures die haar naar Bulgaars recht ter beschikking staan om te bekomen dat de verzoekende partij, als gezinslid van een persoon die internationale bescherming heeft verkregen in Bulgarije, aanspraak kan maken op een aantal voordelen, zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn voorziet geen verplichting voor de Lidstaten om gezinsleden van de persoon die internationale bescherming geniet, die zelf niet in aanmerking komen voor internationale bescherming, dezelfde (of een andere) internationale beschermingsstatus te geven, zoals ook opgemerkt in de bestreden beslissing.

In casu diende de minderjarige verzoekende partij bij de bevoegde Belgische autoriteiten in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in met behulp van haar moeder. De Raad herhaalt in dit verband dat geen overnameverzoek werd overgemaakt aan een andere EU-Lidstaat op basis van de Dublin III-Verordening.

Zoals reeds aangehaald werd de verzoekende partij in België geboren en wordt niet betwist dat zij in Bulgarije actueel geen internationale bescherming geniet. De mogelijkheid om een verblijfsrecht en een zelfde verblijfsvergunning te verkrijgen als familielid van begunstigde van internationale bescherming kan niet worden gelijkgesteld met een internationale beschermingsstatus, zelfs niet als dergelijke verblijfsvergunning bescherming zou bieden tegen non-refoulement. Een verzoek om internationale bescherming houdt de vraag in aan de Belgische asielinstanties om de vrees voor vervolging of ernstige schade te beoordelen ten aanzien van het land van nationaliteit van verzoekster, *in casu* Syrië. In deze stand van zaken wordt door de verwerende partij niet betwist dat de verzoekende partij over de Syrische nationaliteit beschikt. Het is de nationaliteit die de verzoekende partij verklaart te hebben en doorheen het administratief dossier op verschillende documenten vermeld wordt.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de situatie van haar moeder en haar mogelijke nood aan internationale bescherming niet werden beoordeeld ten aanzien van Syrië, maar ten aanzien van Bulgarije.

Gelet op het feit dat de verzoekende partij zelf geen internationale bescherming geniet in Bulgarije en de mogelijkheid om een verblijfsvergunning te verkrijgen hier niet mee kan worden gelijkgesteld –minstens toont de verwerende partij dit niet aan, kan de verwerende partij niet volstaan met te verwijzen naar de door Bulgarije toegekende internationale beschermingsstatus van haar moeder om te besluiten dat zij geen eigen feiten aanbrengt die een apart verzoek rechtvaardigen. De loutere vaststelling dat haar ouders internationale bescherming hebben gekregen in Bulgarije, ontslaat de verwerende partij immers niet van de verplichting om het eigen verzoek om internationale bescherming, ingediend door de verzoekende partij die in België geboren is via haar moeder, te onderzoeken ten aanzien van haar land van herkomst.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt evenwel dat haar eventuele nood aan internationale bescherming uitsluitend werd onderzocht en beoordeeld ten aanzien van Bulgarije.

De nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet echter worden getoetst ten aanzien van het land van nationaliteit van de minderjarige verzoekende partij, *in casu* Syrië, nu is gebleken dat zij actueel geen internationale bescherming geniet in Bulgarije en uit niets kan blijken dat zij in enig ander land dergelijke bescherming geniet. Er anders over oordelen zou immers betekenen dat verzoekende partij, die zelf geen internationale bescherming geniet in Bulgarije of in enig ander land, de mogelijkheid ontzegd wordt om in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België.

Gelet op het voorgaande, is de Raad *in casu* van oordeel dat de verzoekende partij eigen feiten heeft aangebracht die betrekking hebben op haar individuele situatie die een apart verzoek rechtvaardigen, maar dat verwerende partij geen afdoende onderzoek heeft verricht naar verzoeksters nood aan internationale bescherming ten aanzien van haar land van herkomst, Syrië. *In casu* zijn de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet vervuld.

De mogelijkheden in Bulgarije tot het al dan niet verkrijgen van een verblijfsrecht als familielid van een begunstigde van internationale bescherming - dat hoe dan ook geenszins kan worden gelijkgesteld aan een internationale beschermingsstatus - ontslaat de commissaris-generaal niet van de verplichting om zich uit te spreken over het door de verzoekende partij in eigen naam in België ingediende verzoek om internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat in deze zaak de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn.

Op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoekende partij niet tot een besluitvorming komen inzake haar nood aan internationale bescherming ten aanzien van Syrië.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om verzoekende partij haar nood aan internationale bescherming nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 oktober 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS